

Saksaan JA TAKAISIN

Mistä on kaikki saksalaiset tehty? Perunoista, oluesta ja yksityisomistamisesta.

Minulla oli kuukausi aikaa, kahleet kotimaahan oli venytetty niin, että oloni oli miellyttävä. Mutta kuukausi Kasselissa, keskisaksalaisessa kaupungissa, mitä siellä voisi tehdä ja nähdä tai löytää?

Kaupungissa on 200 000 asukasta, parisataa oluttupaa, muutama kymmenen kahvilaa, muutama hyvä kirja-kauppa ja yksi ainokainen antikvariaatti.

Yksi ainoa antikvariaatti kielii siitä, että alkuasukkaat eivät paljoa käytettyjä kirjoja rakasta (suurkaupungit kuten Frankfurt, Hampuri jne ovat toinen asia), kaiken olisi oltava uutta ja mahdollisimman keinotekoisista (tämän havaitsin monta kertaa konkreettisesti). Tuo divari, jos näin sivustymätöntä ilmaisua ko. liikkeestä voi käyttää, oli avoinna vain keskiviikkoin, muulloin sopimuksen mukaan. Hinnat olivat kyllä edulliset, sarjakuvaa ei tosin ollut, mutta rikastutin itseäni ja liikkeen omistajaa hankkimalla neljälläkymmenellä suomalaisella markalla Wilhelm Busch-kirjan vuodelta 1924. Upeassa, lähes A3-kokoisessa teoksessa oli kuvia 1500 ja elämänmeno huikeaa. Ensi vuoden infoissa kuitenkin Buschista enemmän.

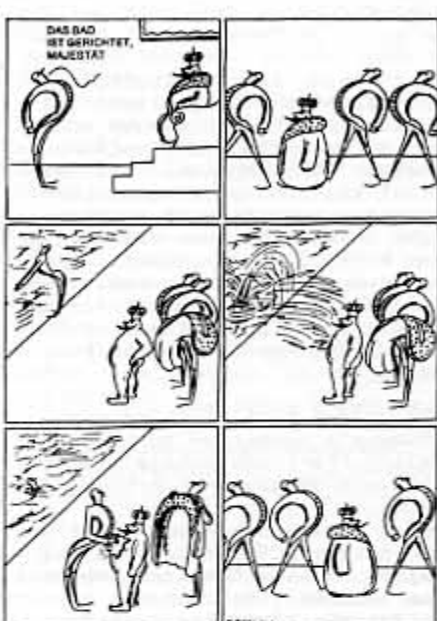
Pikku kuningas

Kirjakaupoissa ei sarjakuvia myöskään niin paljoa ollut, mutta vähäisestä määrästä löytyi sitten helmiä. Ensimmäinen ihastukseni oli Otto Sogolowin Der Kleine König (The little king), jota ei Suomessa ole taidettu julkaista koskaan, Kaukoranta-Kempistä lukuunottamatta. Vuonna 1934 syntynyt pikku kuningas on naivistista sarjakuvataidetta parhaimmillaan; yksinkertaisella viivalla ja vähällä tekstillä on syntynyt huikeaa parodiaa monarkias- ta ja ihmisten turhantärkeilystä.

Pikku kuningas käyttäytyy välillä kuin pahanpäiväiset kakarat, toimien aina omien mielihalujensa mukaan tarkoittamatta kuitenkaan koskaan pahaa kenellekään. Kun kuningas näkee jonkun alamaaisensa istuvan onnettomana jalkapuuissa, hänen majesteettinsa menee lohduttamaan miesparkaa pelaamalla korttia hänen kanssaan.

Pieni kuningas on Suuri humanisti.

Fischer-kustantamo on julkaissut pokkareina pikku kuninkaan lisäksi Fosterin Prinsssi Rohkeaa (Prinz Eisenherz), McCayn Little Nemoa ja Leonhardin ja Jägersbergin Flabby Jackia. Halpahintaista, mutta korkealaatuista sarjakuvaa.

Saksalainen sarjakuva

Mestarietsivä Nick Knatterton, jonka rinnalla Sherlock Holmes ja James Bond ovat kuin orpoaikia, on sekin jäänyt meillä täysin tuntemattomaksi. Sääli: Nick Knatterton sai kerran puhelinsoiton, joka tuli jostakin tanssiravintolasta. Salopoliisin kouliintunut korva tunnisti taustalla soittavan yhtyeen saksolistilla olevan jäykkä keskirmen. Ja katso, sekunnin murto-osassa Nick tiesi, että puhelu tili ravintola Mehiläispesästä ja että soittava yhtye oli Mellakoitsijat (The Krawallers).

Vuonna 1913 syntynyt Manfred Schmidt kävi ensin taidekoulua, yritti elokuvaohjaajaksi ja päätyi nopeasti pilapiirtäjäksi. Nick Knatterton ilmestyi Quicklehteen v. 1950 ja saavutti pian valtavan suosion. Sarjakuva ilmestyi seitsemän vuotta ja Nickistä tehtiin elokuvia, lauluja ym. krääsää.

Sarjassa ei ole ainuttakaan hiljaista ruutua, Nick pyyhältää rois-tojen perässä eri puolilla maailmaa käyttäen hyväkseen luodinkestävä takaraivoproteesia, suunnatonta määrää erilaisia valepukuja sekä ennen kaikkea partaveistäkin terävämpiä aivojaan.

Seikkailuissa esiintyviä henkilöitä ovat mm. Gwendolyn Spinster, Sigmund Saldo (kirjanpitiäjä) Rita Heuwur, Nawarthmal von Lextopur, tehtaanomistaja Karl Murx (ennen Marx, mutta kuka voi luottaa tehtaanomistajaan nimeltä Karl Marx?)

Kun Nick saa puhelinsoiton hätäntyneeltä nuorelta naiselta ja puhelinohto sitten katkaistaan kesken puhelun, mestarietsivämme keksii keinon. Koska kaikkia tärkeitä puhelinkeskusteluja tietenkin kuunnellaan salaa, Nick huutaa salamanopeasti puhelimeen "TÄHLLÄ poliisiasema 23/b, mistä tuo äskeinen puhelu tuli?" Bluffi tepsii. Salakuunteluvirkailija vastaa: "Rouva Waltraut Willin asunnosta, Blutenstrasse 3:sta. Kuuntelemme hänen puhelintaan siksi, että hän on Bims-yhtymän sihteeri ja hänellä on kuollut setä idässä (= Itä-Saksa). Loppu."

Yksinhuoltaja Fred ja hänen murrosikäinen poikansa, joka kyselee liikaa, on itsepäinen eikä koskaan tottele isäänsä. Mutta isä on konservatiivi, isänmaallinen ihminen, joka

Der wirklich körpergerechte Schlitten

Ja, wir sind Knatterton und Evelyn? Zwei Mitglieder der Korporentzente schlappen sie bergauf zu einer einsamen Berghütte, während Nut und Virginia die umliegenden Grand-Hotels abhauen. Die Lage der Berghütte ist idyllisch, die Lage Nicks und Evelyns zuzurechnen nicht.

Strandvergnügen

WAS IST DAS EIN SCHÖNER STRAND

JA, JA, AUCH DEUTSCHLAND HAT SCHÖNE ECKEN

LASS UNS DOCH MAL ANS WASSER GEHN

kammoaa värillisiä, siirtotyöläisiä, kommunisteja ja rakasta Saksaa. Poikana olo on vaikeaa, isänä vieläkin vaikeampaa, vai mitä? Sarjan piirto-tekniikka muistuttaa hieman Turhaa Joukkoa; pääpaino tarinassa on tekstillä. Paikka paikoin satiiri on hieman osoittelevaa, mutta muuten positiivinen uutuus.

Uusi sarjakuvakäsikirja

Fuchs & Reitberger, Comics - anatomy of a massmedia -kirjan tekijät ovat pakertaneet esiin uuden teoksen: Comics Handbuch. Kirjassa paneudutaan sarjakuvan historian karsitteluun jälkeen sen muotoon, sisältöön, vaikutukseen, käyttöön, tulkintaan jne. Mielenkiintoiselta vaikuttava uutuus (ilmestyi elokuussa), jonka esittely jää lukuajan puutteen vuoksi ensi vuoteen. Mukana kirjassa on kuitenkin jo Helsingin kaupungin nuorisolautakuntakin Akuankkoineen.

Valopilkkuja siis löytyi saksalaiseltakin sarjakuvataivaalta, vaikkakin hyvän sarjakuvan tila on läntisessä Länsi-Saksassa läntisiin (Ranska, Belgia) ja pohjoiseen (Tanska) naapuriin verrattuna onneton. Saksalaisten firmojen kustannuspolitiikka ja sarjakuvamarkkinoita valaistaan myöhemmin.

Sarjakuvan harrastaja ei saa Liittotasavallassa vatsaansa täyteen kirjallisuuden, myös lastenkirjallisuuden ystävä sen sijaan voisi elää huoletonta ja painomusteen tuhraamaa elämää sen hamaan loppuun asti.

Moebius (= Jean Giraud) zeichnet in Metal Hurlant gelegentlich provozierend lässig mit Filzstift ohne feste Story -einfach drauflos-. Das Ergebnis ist stets phantastisch. Aus: Metal Hurlant Nr. 6 Copyright © 1976 by Humanoïdes associés

